Mr. SPEAKER.—The question is:

"That the Mysore Weights and Measures (Enforcement) Bill, 1958, as passed by the Legislative Council and as amended by this House, be passed."

The motion was adopted.

MYSORE STATE AID TO INDUSTRIES BILL, 1958

Motion to consider.

Sri G. VENKATAI GOWDA (Palaiyam).—Before the Bill is taken up for discussion, I wish to point out that the one and a half hours allotted for discussion of this Bill is insufficient and on behalf of several members of this House, I request that one hour more may be allotted.

Mr. SPEAKER.—After all, this Act is in operation in the areas of old Mysore It is being extended to other areas. There is nothing new in this Bill.

*Sri K. PUTTASWAMY (Mysore).—I also feel that 1½ hours would not be sufficient. I know that this Act is in force in the old Mysore area ..

Sri J. B. MALLARADHYA (Nanjangud).—I rise to a point of order. When once the decision of the Business Advisory Committee has been accepted by this House, is it open now to ask for extra allocation of time ?

Mr. SPEAKER.—The report of the Committee, once having been accepted by the House, is binding on it. But if the Hon'ble Members feel that more time should be given, they may make a request. But that cannot change the order of business. I now understand that the Bill is to be referred to a Joint Select Committee.

Sri K. PUTTASWAMY.—I am submitting to this House that the State Aid to Industries Act is already in force in old Mysore area and similar Acts are also in force in the other integrated areas. As a representative of this Assembly, I am serving on the State Aid to Industries Board. As a Member of the Board, I have found the need for more vigilance on the part of the Government in the matter of grant of allocations to industries. When certain facts are brought to light before the House, naturally the members would like to discuss those points and an extension may be required. Now that the Leader of the House is coming forward to refer the Bill to the Select Committee, more time than what this House would have required if it had not been referred to a Committee, would not be required. Therefore I submit that without upsetting the programme of this House, if the Leader of the House would agree to make an extension of one hour, it would be enough.

Sri Y. VEERAPPA (Holenarasipur).—I am also of the same opinion.

Mr. SPEAKER.—I will tell the House what it is. It is for the Leader of the House to make a statement in this respect and then the House is free to consider whether time should be extended or not. It seems to me that once the report of the Business Advisory Committee is accepted by this House, it should not be, as a rule, changed frequently by consent of the House. In very exceptional cases we can do so. Yesterday there was an exceptional case in the sense that Hon'ble the Finance Minister wanted to intervene in the debate. That, I thought was a fit case and there was a motion by the Leader of the House that the debate should be extended by the consent of the House. So, every time if we go on extending the time limit, the report of the Business Advisory Committee will have no value at all. I submit to the House that in ordinary circumstances the time alloted should not be extended.

Sri Y. VEERAPPA.—No doubt the Business Advisory Committee has allotted 1½ hours for this Bill and the Hon'ble Member Sri K. Puttaswamy argued that the time at our disposal was very short. The reason for stating so, is this. The Bill envisages economic prosperity of the country and more finances are involved. Therefore, the members do require some considerable time to give their opinion. I humbly submit that the Hon'ble the Chief

(SRI Y. VEERAPPA)

Minister may also take this request in the right spirit.

Mr. SPEAKER.–The Hon'ble Member is not only going behind the report of the Committee but he is going behind the intentions of two members of the Committee belonging to his party.

Sri Y. VEERAPPA.—Of course the Speaker was pleased to extend time yesterday because it was an extraordinary case. I feel this is also an extraordinary thing......

Mr. SPEAKER.—If it is to be the way in which we try to participate, it will mean that every member can say that such and such a thing is an extraordinary case and thus request for allocation of more time which would mean modfying the report. What I mean to say is this. We cannot go on extending the time. As the Hon'ble Leader of the House said, this Bill is going to the joint Select Committee and within one hour the House can discuss it. Any how, in view of the requests that are being made for allotment of more time, I will place all the facts before the next Business Advisory Committee meeting and see whether more time could be given.

Sri B. D. JATTI (Chief Minister).— Sir, I move:

"That the Mysore State Aid to Industries Bill, 1958, be taken into consideration."

Mr. SPEAKER.— Motion moved:

"That the Mysore State Aid to Industries Bill, 1958, be taken into consideration."

Sri B. D. JATTI.—Sir, in Mysore, the State Aid to Industries Act of 1951 is in force. In Madras, the State Aid to Industries Act, 1923 is in force whereas in the erstwhile Hyderabad area, the Hyderabad State Aid to (Small Scale and Cottage) Industries Act, 1956 is in force. In the areas of Bombay and Coorg integrated with Mysore there is no Act on this subject. Hence it is proposed to enact a uniform law in respect of grant of State Aid to Industries to replace the Acts that are in force in different parts of the new Mysore State. The object of this Bill is to give aid to start industries in the State. The industries in respect of which loans are given are mentioned in clause (6). Similarly aid to be given to industrial business or enterprise in one or more ways is mentioned in clause (7) of the Bill. A Board of Industries consisting of 9 persons shall be constituted as mentioned in clause 4. One of the members of that Board will be the Chairman of the Board. The term of office of the members will be three years. Similarly in clause 8 it is proposed to delegate power to grant aid to the authorities upto the extent of Rs. 25,000. The procedure for the disposal of applications is laid down in clause 9. In clause 16 it is proposed that clauses 10, 11 12 and 15 will not be applicable to any industrial business with a capital not exceeding Rs. 5000 or to cottage industries. In clause 21 a procedure has been suggested to terminate Government aid in respect of industrial business on certain grounds which have been mentioned therein. These are some of the simple suggestions made in this Bill and I hope the House will consider and commend it.

Sri J. B. MALLARADHYA (Nanjangud).—I rise to support this Bill wholeheartedly. In doing so, I should like to make a few observations and I do venture to express the hope that the Minister will kindly accept and incorporate the suggestions in this Bill.

In section 2, I do not know why a reference has not been made to medium and large scale industries at all. Only cottage industries and small scale industries are mentioned. There is absolutely no reference whatsoever to medium and large scale industries. I do not know if it is the intention of Government to shut out assistance to the category of industries which I mentioned just now from the purview of this Bill.

Coming to the constitution of the Board of Industries, I do not know why the Government have not thought it fit to nominate eminent industrialists who can give their valuable advice and assistance. Five of the members happen

to be officers. So, why then are the Mysore Chamber of Commerce and the All India Manufacturers' Association, Mysore branch, which are functioning very effectively in promoting the economic development of the State are excluded from being represented on the Boards ? I very respectfully submit that adequate representation should be given to these important Bodies and it will also eliminate the possiblity of the Government being criticised needlessly. If the Chamber of Commerce is also included, it will form itself as an electoral college and they can elect the member to represent them.

Coming to section 6 in regard to industries to be aided, I do not understand the significance of the first proviso. Actually industries may be functioning for a long time and a stage may be reached when for effective functioning and continuance of the industry some aid might be required. I do not see any reason why an exemption should be made in respect of old industries. Even if it is an old industry when it needs assistance it is the duty of the Government to come to its rescue. I think it is very necessary from all points of view that the proviso should be taken away.

In the method of giving State aid contemplated in section 7, I think it is necessary that reference is made to section 24. (*c*), (*d*) and (*e*) of section 24 may as well be brought under section 7 which refers to the methods of givign State aid. section 24 reads like this :

> "Powers of Government as regards starting or conducting industries and giving aid of certain kinds—Nothing in this Act shall be held to debar the Government—
>
> "(*a*) from starting or conducting any industrial business or enterprise;
>
> "(*b*) from assisting an industrial business or enterprise by agreements to purchase on business terms the whole or a portion of the products of the same ;
>
> "(*c*) from assisting an industrial business or enterprise by giving grates or on favourable terms, the services of Government officials or experts ;
>
> "(*d*) from assisting an industrial business or enterprise in connection with industrial education or the training of apprentices......"

These are all methods contemplated to give State aid to industries. I do not know why it should appear in section 24 and not in section 7 which is a paragraph devoted to stating the method of giving State aid. I think the Bill requires to be re-drafted so as to incorporate sub-sections (*b*) to (*e*) of section 24 in section 7, which I think would read better and it will be in the proper place.

Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance).—Will the Hon'ble Membes kindly read section 24 and 5 ? Section 5 is an answer to Section 24.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Section 5 says :

> "No aid shall be given by the Government to any industrial business or enterprise except in accordance with the provisions of this Act."

What is stated in section 24 is also provided in the Act along with section 7. What is not contemplated in section 5 is not included. If you include sub-sections (*b*) to (*e*) of section 24 in section 7, it will be all right, it will be consistent. Sections 7 and 24 contemplate cases where Government assistance is given under the Act......

Sri T. MARIAPPA.—This is where Government have power to give aid in so many ways.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Section 24 also refers to the methods of giving aid.

Sri T. MARIAPPA.—There is a subtle distinction.

Sri J. B. MALLARADHYA.-All right. I would like to have clarification.

Section 13 :

> "Control of business assisted—In any case in which a loan or loans is or are granted under this Act, amounting to two lakhs of rupees or upwards, the Government shall and in any other case may, by the appointment of Government

(SRI J. B. MALLARADHYA)

directors or otherwise, take power to ensure such control over the conduct of the business or enterprise as shall suffice in its opinion to safeguard its interests."

Does it mean that in cases of less than Rs. 2 lakhs, would like to interfere and put a Government Director ? The Section reads like this :

"In any case in which a loan or loans is or are granted under this Act, amounting to two lakhs of rupees or upwards, the Government shall, and in any other case may......"

What is the significance of 'in any other case' ?

Sri T. MARIAPPA.—If it so demands.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Hon'ble the Minister has always made it so doubtful. We do not know exactly what is behind it, what exactly he means by introducing those words. Let them be not there unnecessarily. If he wants them intentionally, why should not he clarify it ? I had an occasion to make a similar comment in respect of the Co-operative Societies Bill. What exactly is the intention and what is at the back of the mind of the Government ? It is better that he clarifies the position.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

Section 16 :

"Save as otherwise may be prescribed by rules made under this Act, nothing in sections 10, 11, 12 and 15 shall apply to any industrial business or enterprise with a capital outlay not exceeding five thousand rupees or to cottage industries."

Does it mean that these cottage industries have unlicensed power to go on as they like ? On the other hand, greater control and greater supervision and perhaps greater guidance is required in respect of cottage industries. You say that nothing in sections 10, 11, 12 and 15 shall apply merely because of the amount. You possibly think that Rs. 5,000 is not a big amount. In trying to give a fillip to the cottage industries, proper guidance is required so that they may function effectively. If you say that nothing in sections 10, 11, 12 and 15 shall apply, I think you are indirectly ruining the industry. A little more thought is required in regard to this section.

"Save as otherwise may be prescribed by rules made under this Act, nothing in sections 10, 11, 12 and 15 shall apply to any industrial business......"

What does section 10 say ?

"No loan shall be granted of an amount exceeding seventy-five per cent of the net value of the assets of the industrial business..."

You don't want even security. A proportion of the loan is to be given on the security of the fixed assets of the concern. If it is your intention to say that without any satisfactory security you want to give a loan, please make it clear. That is section 10.

What does section 11 say ?

"Every loan granted under this Act shall be secured by a mortgage or floating charge upon the whole of the assets of the business or enterprise......"

Is it your intention that there need not be a mortgage at all for a loan below Rs. 5,000 ? You have been giving loans without security at all, without adequate security. You have stipulated no security at all for a loan of Rs. 300. If you get the sum total of all these loans and examine, you will see that it forms the bulk of the loans issued so far. Even in cases where you have taken personal security in case of default of the man who offered as surety, there is no manner of enforcing that liability.

ಇದರಿಂದ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ ಹಾಸಿಗೆ ಹಾಸಿಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ.

I want Government to have a little more control over these industries, not with a view to interfering with their daily routine, but you must see that the money that you give is properly spent and utilised and that you have proper guidance.

Sri T. MARIAPPA.—Properly secured also.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Definitely.

Section 12 refers to inspection and returns. You have emphasised the necessity of maintaining accounts regularly.

For Heaven's sake and in the interests of the money of the rate payers, please do not allow section 16 to be there in the present form.

Section 20 relates to methods of recovery of money due. Sub-section (2) of that section reads:

> "When any sum due as aforesaid is paid by the surety or is recovered from him or out of his property under sub-section (1) the Deputy Commissioner shall, on the application of the surety, so far as possible, recover the same from the person aided and *pay the same to the surety.*"

ಈ ಹವ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಸ್ವಾಮಿ, ಹೋಗುತ್ತೀರಿ! I have also administered the State Aid to Industries Act. If X stands surety to Y and on failure by Y, if money is recovered from X, Government adopts the tedious process of making all efforts to see that X is reimbursed by recovering it from Y. ಇರುವ ಕೆಲಸ ಸಾಲದೆಂದು ಈ ಹವ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಏಕೆ ಸಿಕ್ಕಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ? If a man has offered himself as surety, it is his business to go to a court of law and get himself reimbursed to the extent of the loss sustained by him. In view of this, I think it is a very unusual provision made in any statute. ನೀವು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ recover ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದರೆ......

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಷ್ಯೂರಿಟಿಯಾಗಿರುವವರು ಬೇಗ ಬರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಸರ್ಕಾರದ ಹಣ ಬಂದಿದೆ.

I think it is better that you eliminate this. When once the amount is recovered, your own officers will go slack. ಈ vindictiveness ಏಕೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. Further, what is the principle involved? Whatever was due to Government is recovered. Why this vindictiveness? Please examine it from various points of view. I cannot find any justification whatsoever even remotely as to the reason for the provision remaining there.

5 P.M.

Section 21(2) (*b*) reads:

> " in cases where the aid is given otherwise than by loan, the money value of the grant as fixed at the time when it was made, together with interest at a rate not exceeding twelve and a half per cent, from the date of the grant till the date of realisation..."

ಏನಿದು! ಮಾರ್ವಾಡಿಯು ಬಡ್ಡಿ ರೇಟಿಗಿಂತಲೂ ಜಾಸ್ತಿ ಆಯಿತಲ್ಲ! ನೀವು ಕೊಡತಕ್ಕ ಬಡ್ಡಿಯ ದರವಾದರೂ ಏನು!

I do not think that today in the Department of Industries your development rate of interest goes beyond 9 per cent. What is the fun of your saying twelve and a half per cent and that too calculated from the date of grant till the date of realisation? I do not think even the court will agree to this. This is penalisation of the worst type and by no stretch of imagination can a Welfare State make such a provision.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—"Twelve and a half per cent is the maximum rate of interest" ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

Sri J. B. MALLARADHYA.—It is not everybody who will have the same sympathy. Possibly, you want to keep the power of appeal with you. ಅವರು ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಮೇಲೆ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡೋಣವೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವೇ! ಹಾಗೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇರುವುದಾದರೆ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿ!

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಅಂಥ ಪ್ರಮೇಯವೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

Sri J. B. MALLARADHYA.—On paper it is rather too extortionate a rate of interest.

Then, sub-section (3) says: "an order made under this section, shall be final and shall not be called in question in any court of law." Has the Law Section of the Secretariat examined the legal implications of this sub-section? If an aggrieved party goes to court, do you want this plea to be set up on behalf of the Government?

One notable omission in this Bill is in regard to Government's policy in respect of industries whose capital investment is of a higher order. You say that the Board of Directors can sanction upto Rs. 25,000 and in respect of Rs. 50,000 and above the Director of Industries shall publish a notice in the

(SRI J. B. MALLARADHYA)

prescribed manner calling upon any person who objects to the grant of the aid applied for, to state his objections. Why do you want to shut out large-scale industries ?

Sri T. MARIAPPA.—There is no prohibition.

Sri J. B. MALLARADHYA.—In the Industrial Development Act of the former Mysore State they have defined major, medium and small-scale industries. In my opinion, I think it is necessary that you must define what exactly you mean by small-scale industry, medium-scale industry and larg-scale industry. Supposing a man wants to float a company with a capital of Rs. 1½ crores, is that company entitled to aid under the provisions of this Act? At the time of the budget, I had occasion to remark that you had given Rs. 35 lakhs to a concern under the State Aid to Industries Act. I personally feel that the scope of this Act should be restricted to the grant of loans for medium, small-scale, cottage and rural industries. Otherwise, supposing some influential man comes and takes away Rs. 50 lakhs out of the provision made in the budget for this purpose, the smaller people will be deprived of their much needed aid. My submission is that small-scale industries with a capital investment of Rs. 5 lakhs should be started in as many places as possible. So far as iron foundry is concerned, there is a dearth for special castings. Take for example, ferro-manganese and ferro-scilicon. I want that we should set up small plants. Left to me, I would say that we should set up blast furnaces with a capacity of 5 tons per day. The ideal place for it would be Sandur. There you get high grade ore. There is facility for transport and every other facility for starting such an industry. If it is your intention to put a restriction on the amount of loan to be given, I entirely support it. So long as you do not define and leave things in doubt, it is not good. You may give all the money to one industry. I myself approached the Government for some kind of loan for starting a cement factory. You have sanctioned a loan for another factory which is proposed to be started at Mandya.

Sri T. MARIAPPA.—There is difference between sanction and recommendation. The Board has only recommended.

Sri J. B. MALLARADHYA.—You must tell us what exactly is the provision you make so far as financial memorandum is concerned. You do not say anything about it at all. Do you mean to say that this Bill can be given effect to without financial commitment on the part of Government ?

Sri T. MARIAPPA.—There is no separate commitment as such. No additional agency is needed.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I do not wish to take much time of the House. I am entirely in agreement with the provisions of the Bill except for a few alterations that I have suggested. I am happy that the Government want to secure uniformity in the matter of State Aid to Industries in all the integrated areas. The Bill is a very simple one. I know that there are very many complications in administering the State Aid to Industries Act but that is due to the fact that we do not have proper control over the men in charge and those who are functioning do not have imagination or sympathy and understanding of the felt needs of the concerned people.

With these remarks, I should like to commend the Bill for the acceptance of the House.

*ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ಗದಗ್ (ಗದಗ್).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಈ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನನ್ನ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ 1951ನೆಯ ಮೈಸೂರು ಸ್ಟೇಟ್ ಏಯ್ಡ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಜ್ ಆಕ್ಟ್ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಬಿಲ್ಲು ಇಡಿಯ ಹೊಸ ಮೈಸೂರಿಗೆಲ್ಲ ಅನ್ವಯವಾಗತಕ್ಕುದಾಗಿದೆ. ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಿಗೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ, ಎಲ್ಲ ಉದ್ಯಮಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಾನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವು

ಕಲಮುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡ ತಕ್ಕ ಅಗತ್ಯವಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ನಾನೀಗ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ದೇಶದ ಯಾವ ಯಾವ ಭಾಗಗಳು ಏನೇನು ಕಚ್ಚಾ ಮಾಲುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತವೆಯೋ ಅಥವಾ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಕಚ್ಚಾಮಾಲುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯು ತ್ತವೆಯೋ ಆಯಾ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಉದ್ಯಮಗಳಿರ ಬೇಕಾದುದು ಸಹಜ. ಈಗ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರುಭಾಗದಲ್ಲಿ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದ ರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಉದ್ಯಮವು ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ 6ನೆಯ ಕಲಂನಲ್ಲಿ Industries to be aided ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೀಗಿದೆ:—

> "Provided that aid shall not be given to any old or established Industry unless the Government is satisfied that special reasons exist for giving such aid"

ಈ ಹಳೆಯ ಉದ್ಯಮಗಳೇನಿವೆ—ಎಂದರೆ ಮೊದ ಲಿಂದಲೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಉದ್ಯಮಗಳೇನಿವೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕ್ಕೆ ಈ ಕಲಂನಿಂದ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿ ಆ ಉದ್ಯಮಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಒಂದು ಅಡಚಣೆ ಉಂಟಾದೀತೇನೋ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಏಕೆಂದರೆ, ಉತ್ತರ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹತ್ತಿ, ಶೇಂಗಾ ಮುಂತಾದ ಕಚ್ಚಾ ಮಾಲು ಬೆಳೆಯು ತ್ತದೆ. ಆದ ಕಾರಣ ಹತ್ತಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ, ತೈಲ ಕೈಗಾ ರಿಕೆ ಮುಂತಾದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಅಲ್ಲಿವೆ. ಹೀಗಿರು ವಾಗ, ಇಂಥಿಂಥ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಲ ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಉದ್ಯಮಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಂಪಿಟೇಷನ್ ಅಥವಾ ಪ್ರೈವೋಟಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ ವಿರಬಹುದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಹಾಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೈವೋಟಿ ಇದ್ದರೆ ಜನ ಅಂಥ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಉದ್ಯಮಗಳು ಲಾಭದಾಯಕ ವಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇಂಥ ನಿರ್ಬಂಧವಿರುವುದು ಅಷ್ಟು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಇದನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ವಿಚಾರವಿದೆ.

ನಾನು ಮಾಡಬಯಸುವ ಇನ್ನೊಂದು ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ, ಒಂದು ಲೋನ್ ಅರ್ಜಿ ಬಂದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟರು, ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರು, ಎಗ್ಜಿಕ್ಯುಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರು ಅಥವಾ ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯವರು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಆಸ್ತಿಯ ವ್ಯಾಲ್ಯು ಯೇಷನ್ ಮಾಡಿ, ಡಿಪ್ರಿಸಿಯೇಷನ್ ವಜಾ ಮಾಡಿ, encumbrance ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನೂ ವಜಾ ಮಾಡಿ, ಇದರ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟು ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ವರದಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವುದು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನ ಅಥವಾ ಸಲಹೆ ಕೊಡು ತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಆರರಿಂದ ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳ ಕಾಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಬೋರ್ಡಿನ ಮಂಜೂ ರಾತಿಯಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮಂಜೂರಾತಿಗೆ ಹೋದ ಅನೇಕ ಅರ್ಜಿಗಳ ಮೇಲೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳುಗಳಾದರೂ ಕೂಡ ಹಣ ಸಿಕ್ಕದೆ ಹೋಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಇಷ್ಟು ತಡವಾಗಬಾರದು. ಉದ್ಯಮಗಳಿಗೆ ಅನಾನುಕೂಲ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ರೀತಿ ತಡವಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಎಲ್ಲವೂ ಸಮರ್ಪಕವೆಂದು ಕಂಡ ಮೇಲೆ ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ತಡವಾಗದಂತೆ ಮಾಡಲು ಸೂಕ್ತ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿ ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಮಂಜೂರಾಗಿ ಸಾಲ ಸಿಕ್ಕು ವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇದುವರೆಗೆ ಈ ಕಾನೂನು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಇಡಿಯ ಹೊಸ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿ ಸುವುದರಿಂದ, ಈಗಿನ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನರಿತು ಇದಕ್ಕೆ ಅಗ ತ್ಯವಾದ ಹಣವನ್ನು ಮಂಜೂರುಮಾಡುವ ವಿಚಾರ ವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದು ಸೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಹೇಳಿದ ಒಂದು ಸೂಚನೆ ಯನ್ನು ನಾನು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಈ ಮಸೂದೆ ಇಂಥಿಂಥ ಉದ್ಯಮ ಗಳಿಗೆ, medium, rural and cotage ಕೈಗಾರಿಕೆ ಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದರೆ ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ ಯಲ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಇರುತ್ತದೆ, ಅದರಿಂದ ಅವಕ್ಕೆ ಸಾಲ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಅಂಥ ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೂ ಈ ಬೋರ್ಡಿನಿಂದ ಸಾಲ ಮಂಜೂ ರಾಗಬೇಕೆಂದರೆ, ಮಂಜೂರಾಗುವ ಹಣದಲ್ಲೇ ಅವಕ್ಕೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ಆಗ ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ಉದ್ಯಮ ಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಸಿಕ್ಕುವುದು ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೆಲವು small scale, medium and cotage industriesಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ heavy industriesಗೆ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿಂದ ಸಹಾಯ ಸಿಕ್ಕು ವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅನುಕೂಲವೆಂದು ಹೇಳಿ, ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—Mr. Speaker, Sir, no doubt I welcome this Bill. But I am afraid that unless certain measures are taken, the object of the Bill, namely, not merely the State aid to the development of industries, but the development of industries which is very necessary and which I am afraid has been neglected cannot be achieved. I have said that the development of industries in our State has been rather neglected. Of course, it is true that in old Mysore a certain amount of industrialisation had taken place. But if we take the figures in relation to the new Mysore State, the position is as bad as in the United Provinces; according to the recent population census the total number of persons dependent upon industry, services and engaged in transport, production and communication just

(SRI M. C. NARASIMHAN)

forms about 28·8 per cent in our State. In the United Provinces it is 26 per cent whereas in Bombay and West Bengal it is 39 and 43 per cent, respectively. I am giving this only to show what a stupendous task faces us in the matter of industrialisation of the State Looking at the financial memorandum in relation to this matter, as already observed by my friend Sri Mallaradhya, it appears as if we have got to depend upon the mercies of the Finance Minister every year; that is, unless allocation is made in the Budget it would not be possible to secure adequate finances for bringing into effect the purpose and the objects of this Bill. In this connection I would like to suggest that a separate fund be constituted for the purpose. My idea is this. I know that previously when this matter, namely, constituting a separate fund earmarked for a specific purpose was raised, certain what may be called financial objections were raised. I do not think that would be a correct position. We are confronted with the fact that the integrated areas are industrially more backward and they naturally look forward to the expanded State for a greater and more rapid development. So it is absolutely necessary that a fund of this type should be created; otherwise there would be difficulty with regard to allocation of funds. We have had the sad experience that in the Second Five-Year Plan the allocation towards industry was hardly of the order of seven to eight per cent. Everybody knows that no new industries are also contemplated under the Second Five-Year Plan. That means the progress would be slow. So it is absolutely necessary that we should have a special fund created for the purpose of industrial development in our State. In other countries also, for example in Italy, when the question of development of backward areas, *i.e.*, Southern Italy came to the force, a special development fund was created, the industrialists and prosperous northern areas were also prepared to contribute to the fund. In my opinion such a development fund is absolutely necessary here.

Now coming to a few aspects of this Bill, Sir, I shall refer to a few sections. Section three contemplates the appointment of Director of Industries. My suggestion in this regard is that Director of Industries should not be a non-technical man, who may not have any industrial background. A certain amount of industrial experience, *i.e.*, administration of industrial concerns, is absolutely necessary. I think it would not be difficult for us to find such persons. We have enough number of persons who have had experience in industries. But the tendency in the State has been to transfer some people who had gained experience in industries to some other department and thereby lose the valuable experience which they have gained. In order to consolidate that experience, I suggest that so far as the post of Director of Industries is concerned, it is necessary that a person having industrial experience and industrial training alone is appointed.

Section 4 contemplates the appointment of a Board of Industries consisting of several members. My friend Sri Mallaradhya has already made a valuable suggestion in respect of inclusion of representatives from Chambers of Commerce. Whether Chambers of Commerce are necessary or not, is another matter. Anyway, it is absolutely necessary that men with industrial experience should be included in the Board.

There is one other matter which I would like to suggest in connection with this provision. The Indian statistical institute under Dr. Mahalanobis have constituted an organisation called the Industrial Management Research unit of planning. It is a technical body which enquires into the affairs of the existing industries and which actually gives the State and the industrial enterprise the technical know-how. That body is there at Bangalore and a representative of that body should be included in this Board.

I am opposed to the inclusion of members of the Legislative Assembly and the Legislative Council. It is

possible that some members might be surprised when I say this, but I think I am well-founded when I make this suggestion. This is not done even in the United Kidgdom. The idea is that this body being an administrative body must be responsible for execution of all policies. The Minister concerned or the Director of Industries may lay down the policy, but the actual execution of it should be vested in such a Board which is not subject to influence by members of Legislature or Parliament. That is my suggestion.

So far as the method of giving State aid is concerned, my suggestion is this. The Planning Commission has set up in some States what are called work orientation centres for small scale and village industries. The idea is to give training to certain persons so that after receiving training they must be in a position to set up their own industries. Such work orientation centres ought to be set up in our State. For that also there must be provision in the Bill. Further the State aid should not be confined to giving only monetary aid.

Section 13 speaks of control over the conduct of the business enterprise. The idea should not be only control. The aim should be to have an efficient management of the industries and not merely insist on control. If you go with the slogan of only control of your vested interests inside a particular establishment, that may not be the safest way. Surely, that is not the surest way of promoting efficient management of an industrial enterprise which can be developed at a later stage to stand on its own legs.

Then, section 24 provides for industrial education. I think the wording 'industrial education' is not proper. Instead of that it should be 'modern technical business management'. 'Industrial education' is just nothing. It should be clearly defined as business management.

Lastly, as my friend has already pointed out, there is the need for very careful vigilance in respect of the administration of this Act. I endorse his views that loan applications should be speedily disposed of.

With these words, I close.

*ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ (ಮೈಸೂರು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತ ಇದರ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಘನೋದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಹಾಗೆ 1951ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇರಿ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹಿಂದೆಯೂ ಕೂಡ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಕಷ್ಟು ಸುಲಭ ಬಡ್ಡಿದರದ ಮೇಲೆ ಧನಸಹಾಯವನ್ನು ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಹಾಗೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಹಲವು ಖಾಸಗಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಇವೊತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವೇ ಕಾರಣ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಅವರ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಸಾಲ ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಈ ನೀತಿಯನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಕೂಡ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಇತರ ಭಾಗಗಳಾದ ಮದರಾಸು, ಬೊಂಬಾಯಿ, ಕೊಡಗು, ಹೈದರಾಬಾದು ಪ್ರಾಂತಗಳಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಭಾಗಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಈ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸಮಗ್ರವಾದ ಶಾಸನವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಈ ನೀತಿಯನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ನೀತಿಯನ್ನು ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಅರ್ಹವಾಗಿರುವ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೂ ಕೂಡ ಏಕೆ ಅನ್ವಯಿಸಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಸಹಾಯ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ಒಂದು ಚರ್ಚಾಸ್ಪದವಾದ ವಿಷಯ. ಸ್ವಾಮಿ, ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದಹಾಗೆ ಶೇಕಡ ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ ದರದ ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇತರರಿಗೆ ಸಹಸ್ರಾರು, ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲ ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಅಗತ್ಯ, ಈ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಆಕ್ಷೇಪಣೆಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದೇ ರೀತಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೂ ಸಾಲವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ನಾವು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವಾಗ ಅದರ ಸಂಬಂಧವಾಗಿರುವ ಪೂರ್ಣ ಆಸ್ತಿಯ ಬೆಲೆಯ ಮೇಲೆ ಶೇಕಡ 75ರಷ್ಟು ಸಾಲ ಕೊಡಬಹುದೆಂದಿದೆ, ಆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಗ ಮೆಷಿನರಿಕೂಡ ಸೇರಿದೆ. ಅದೇ ರೈತ ತಾನು ಋಣಮುಕ್ತನಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದರೆ ಶೇಕಡ ಏಳರಂತೆ ಆತನ ಆಸ್ತಿಯ ಬೆಲೆಯ ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ಮೀರದಂತೆ ಹಣ ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ, ಆ ಸಾಲ ಒದಗಿಸಬೇಕಾದರೆ ಆ ರೈತ, ಏನೂ ತಿಳಿಯದ ರೈತ, ತಂದು ಒದಗಿಸಬೇಕಾದ ದಾಖಲೆಗಳ ವಿಷಯವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗಾದರೂ ರುಜುವಾತು ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ಧೃಡಪಡಿಸಬಹುದು, ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮಾರ್ಟ್‌ಗೇಜ್ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಧೃಢಪಡಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನಾನು ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮಾರ್ಟ್‌ಗೇಜ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಮೇಲೆ ಟೀಕೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಭಾವನೆಮಾಡಬಾರದು. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗಿದೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಟೀಕೆಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಧಾರಣ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವಾಗ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ)

ಯಾವ ಯಾವ ರುಜುವಾತು ಬೇಕೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುವುದು ಅಗತ್ಯ. ರೈತನ ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಶೇಕಡ 50ಕ್ಕೆ ಮೀರದಂತೆ ಶೇಕಡ ಏಳು ಬಡ್ಡಿ ಹಾಕಿ ಸಾಲ ಒಂದುಕಡೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಮನೆ ಮತ್ತು ದಿನೇ ದಿನೇ ಡಿಟೀರಿಯೊರೇಟ್ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಮೆಷೀನರಿ ಮೇಲೆ ಶೇಕಡ 75 ಭಾಗವನ್ನು ಶೇಕಡ ಐದು ಬಡ್ಡಿ ಹಾಕಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ಇರುವ ಬೆಲೆ ನಾಳೆಯ ದಿವಸ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾದ್ದರ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡುವಾಗ ಅದೇ ನೀತಿಯನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಏಕೆ ಅನುಸರಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಈ ದಿವಸ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕೊಡುವಾಗ, ಸಾಲ ಕೊಡುವಾಗ ವ್ಯವಸಾಯದ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ, ಆಸ್ತಿಯ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಿ ಅದರ ಮೇಲೂ ಏಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡಬಾರದು ? ಬಡ್ಡಿ ಮತ್ತು ಸಾಲಕೊಡುವ ಪಣ ವಸೂಲಾಗುವುದನ್ನು ಖಾತರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಾಲ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೇನು ಕಷ್ಟ ? ರೈತನಿಗೆ ಸಹಾಯವಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಆಕ್ಷೇಪಮಾಡುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.

5-30 P.M.

ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರತಕ್ಕಂಥ ವಿದ್ಯಾವಂತರ, ಬುದ್ಧಿವಂತರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಟೀಕಮಾಡಿದರೆ ಅವರ ಹಿತಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ತಂದರು ಎಂದು ಪ್ರಚಾರಮಾಡಿ ಗೊಂದಲ ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಟೀಕೆಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ; ಆದರೂ ಆಡಳಿತ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳದೇ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಸಾಲಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದರು. ಅದಕ್ಕಿರುವ ಮನೆಗೆ 40 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಎಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಲಾಯಿತು. ಅಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಆ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿರಬಹುದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಮಾರುವುದಾದರೆ ಅಂಥ ಮನೆಯನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವವರು ಯಾರು ? ಹಾಗಾದರೆ ಅಂಥ ಮನೆಗೆ ಆ ದಿವಸದ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ವ್ಯಾಲ್ಯು ಏನು ? ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯಾವ ರೀತಿ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಬೇಕು ? ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಒಂದು ಸಂಶಯ ನನ್ನನ್ನು ಬಾಧಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇಂಥ ಮನೆಯ ಜಾಗ ವಿಶಾಲವಾಗಿದೆ; ಅದರ ನಿವೇಶನಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಯಿದೆ. ಅದರ ಆಸ್ತಿಭಾರ ಎಸ್ಟಿಮೇಟು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಗೋಡೆ, ಕಿಟಕಿಬಾಗಿಲುಗಳ ಎಸ್ಟಿಮೇಟು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಮನೆಗೆ ಮೇಲ್ಛಾವಣಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಮೇಲ್ಛಾವಣಿ ಇಲ್ಲದೇಇರತಕ್ಕಂಥ ಮನೆಗೆ 40 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಮಾಡಿ 30 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಈ ಒಂದು ವ್ಯವಸೆ ಯಲ್ಲಿ ದೋಷ ಎಲ್ಲದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಎಂಜಿನಿಯರರು ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಷೆಡ್ಯೂಲ್‌ಪ್ರಕಾರ 40 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ಬರೆದಿರಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಸಾಲ ಕೊಡುವಾಗ ಇಂಥ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಸಾಲಕೊಡುವಾಗ ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಹ ಇಂಥಪ್ರಸಂಗ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸಾಲಕೊಡುವಾಗ ಔದಾರ್ಯದಿಂದ ಉದಾರ ಹಸ್ತದಿಂದ ಸಹಾಯ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಸಾಲಕೊಡುವಾಗಮಾತ್ರ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮದ್ರಾಸ್ ಸರಕಾರದವರು ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಆರೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಉದಾಹರಣೆ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾಸು ಬಡ್ಡಿ ಸಹ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯು ಸಹ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಸ್ತ್ರೀಧನದ ಪ್ರಾಪರ್ಟಿ ಸಹ offer ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಮೆಷಿನರಿ ಮೇಲೆ ಸಹ ಸಾಲ ಕೊಡಲಾಗುವುದು. ಈ ರೀತಿ ಮೆಷಿನರಿ ವ್ಯಾಲ್ಯೂಮಾಡಿ ಸಾಲ ಕೊಡುವಾಗ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಇರಬೇಕು. ಮೆಷಿನರಿ ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ, ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ಕೆಲಸಮಾಡಿರಬಹುದು, ಅದರ ಇಂದಿನ ಬೆಲೆ ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 10ರ ಪ್ರಕಾರ ಶೇಕಡಾ 75ರಷ್ಟು ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಬಹುದು. ಈ ರೀತಿ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟು ಆ ಮೇಲೆ ವಸೂಲುಮಾಡುವಾಗ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಮೆಷಿನರಿ ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 100ಕ್ಕೆ 10ರಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಮೆಷಿನರಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಉಳಿದ ಹತ್ತಷ್ಟುರಭಾಗದ ಮೆಷಿನರಿಯ ಮೇಲಿನ ಸಾಲವನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡುವಾಗ ಮಾತ್ರ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಉಳಿದ ಶೇಕಡ 10ರಷ್ಟು ಮೆಷಿನರಿ ಭದ್ರಾವತಿಗೆ ಕಳಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ಕ್ರ್ಯಾಪ್‌ಮೆಟೀರಿಯಲ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ಇಂಥ ಕಾನೂನು ರಚಿಸುವಾಗ ಸರ್ಕಾರ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕು. ನಾನೇನಾದರೂ ತಪ್ಪು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ದೋಷಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾನು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಹೀಗೆ ಹಣ ವಸೂಲಾಗದೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ bad debt ಆಗುತ್ತದೆ. ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟ ಹಣ ವಸೂಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಎರಡು ಕೋಟಿ ಜನರ ಹಣ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಸಾಲ ಕೊಡುವಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಮುತವರ್ಜಿವಹಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರು ಎಷ್ಟೇ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡಲಿ, ಆದರೆ ಕೊಟ್ಟ ಸಾಲದ ಅಸಲು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ವಾಪಸ್ ಬರಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ ಸರಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅಂಶವನ್ನು ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇರತಕ್ಕ ನೀತಿನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಡದೇ ಇದ್ದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಸರಕಾರದವರು ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

MR. DEPUTY SPEAKER.—There are still many more members to speak.

(*Sri K. Puttaswamy was about to sit down*).

MR. DEPUTY SPEAKER.—Sri B. Rachiah.

SRI T. MARIAPPA.—He is winding up.

MR. DEPUTY SPEAKER.—Is the Hon'ble member winding up ?

Sri K. PUTTASWAMY.—I think no useful purpose will be served by winding up.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Sri B. Rachiah.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂಥ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ನನ್ನ ಒಂದೆರಡು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ನಿವೇದಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಹೊಸ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಐದು ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಹಾಗೆ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಸಾಲಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿವಿಧ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಸಮನ್ವಯಗೊಳಿಸಿ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿರುವುದರಿಂದ ಇದು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಮಾತನಾಡಿದ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಮಗೆ ತೋರಿದ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾರು ಸದಸ್ಯರು ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರು ಕೆಲವಾರು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಅದರಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದದ್ದು. ಇಂಥ ಬೋರ್ಡುಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ಸರಕಾರದವರು ರಚಿಸುವಾಗ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದ ನಿಮ್ನ ವರ್ಗದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೊಬ್ಬರು ಇರಬೇಕೆಂಬುದು ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ರಚಿತವಾದ ಇಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ನವರ್ಗದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯೊಬ್ಬರು ಇರಬೇಕೆಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ನಮೂದು ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ನಿಮ್ನ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಬಂಧಪಟ್ಟ ಒಬ್ಬ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬಹುಶಃ ಅಂಥ ಸಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ನವರ್ಗದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯೊಬ್ಬರು ಇರುವುದಾದರೆ ನಿಮ್ನತರಗತಿಯವರ ಹಕ್ಕು ಭಾದ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಇದರಿಂದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅನೇಕರ ಭಾವನೆಯೂ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಇಂಥ ಸಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯೊಬ್ಬರನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ಮೈಸೂರ್ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಟಾಚ್ಯುಟರಿ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸುಮಾರು ಐದನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗದಷ್ಟು ನಿಮ್ನವರ್ಗದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಇರಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ರೀತಿ ನಿಮ್ನವರ್ಗದವರ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರವರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಹಿಂದೆ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅದು ವಸೂಲಾಗದೆ ಇದ್ದಂಥ ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಹಾಗೆ ಕೊಡುವಾಗ ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು ಹಾಕಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಲು ಪರ್ಸನಲ್ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿಯ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ದುಡ್ಡನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದಾರೆ, ಅದು ಬಹುಭಾಗದ ದುಡ್ಡಾಗಿರುವುದರಿಂದ ವಾಪಸು ಬರದೇ ಇರತಕ್ಕ ನಿದರ್ಶನ ಬಹಳವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಅವರು ಹಿಂದೆ ಈ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಕೆಲವು ಮಿಲ್ಲುಗಳಿಗೆ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್‌ಗಳಂಥಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಆಗ ಕೊಟ್ಟು ಅದು ವಸೂಲಾಗದೇ ಅದಕ್ಕೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗವಹಿಸತಕ್ಕ ಜನ ಅದರಲ್ಲೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಒಂದು ನಿತ್ಯ ಜೀವನವಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರತಕ್ಕ ಜನಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ 300 ರೂಪಾಯಿಗಿಂತ ಕಡಮೆ. ಸಾಲವನ್ನು ಪರ್ಸನಲ್ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿಯ ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಗ ಈಗಾಗಲೇ ವಾಪಸು ಬಂದಿದೆ. ಸಣ್ಣ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನ ದುರ್ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಎನ್ನತಕ್ಕ ನಿದರ್ಶನ ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಅದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದುರ್ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಜನ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಜೀವನ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಜನ. ಇವರು ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೋಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ವಿನಾ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಜನ, ಧರ್ಮ ನೀತಿಗೆ ಬೆಲೆಬಾಗತಕ್ಕ ಜನ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ, ಸ್ವಂತ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮಾಡಲು ಅವಲಂಬಿಸಿರತಕ್ಕ ಜನಗಳಿಗೆ ಪರ್ಸನಲ್ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿಯ ಮೇಲೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ಯಾಟರ್ನ್ ಆಫ್ ಸೊಸೈಟಿ ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ತಾವು ಯಾವುದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದೀರೋ ಅದು ಸೆಕ್ಷನ್ (6)ರಲ್ಲಿ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ.—ಯಾವ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಡಿಫೈನ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಖಾದಿ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ 15 ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಅದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದು ಇದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ಸ್ 10, 11, 12, 13 ರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮಗೆ ಕಂಡುಬಂದಾಗ ಎಕ್ಸಮ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಸಾಲ ಕೊಡಬಹುದ . ಅದೂ ಕೂಡ 5,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲದಂತೆ ಕೊಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಯಾರಾದರೂ ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ ಮಧ್ಯೇ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗ ಇಲ್ಲದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ತರಹದ ನೆರವು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 20 ( )ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಪರ್ಸನಲ್ ಸೆಕ್ಯುರಿಟಿಯ ಮೇಲೆ ತಾವು ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಆ ಸಾಲವನ್ನು ಷ್ಯೂರಿಟಿಯಿಂದ ವಸೂಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ ಅವನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಸಾಲಕೊಟ್ಟವನಿಂದ ವಸೂಲು ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇಟ್ಟಿರುವುದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಇದು ಅನುಭವದಿಂದ ಹಾಕಿರತಕ್ಕ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ)

ಕ್ಲಾಸ್ ಆಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಈ ರೀತಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಯಾರೂ ಷ್ಯೂರಿಟಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಅನೇಕವು ಇವೆ. ಯಾವ ಖಾತ್ರಿಯ ಮೇಲೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಜನಗಳಲ್ಲಿದ್ದುದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿರುವುದು ಷ್ಯೂರಿಟಿಯಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ಈ ರೀತಿ ಏನಾದರೂ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೋ ಅದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇರತಕ್ಕವರಿಂದ ಆ ಹಣವನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಾವು ಇದರಲ್ಲಿ ನಿಯಮ ಅಡಕಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಮಸೂದೆಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಲಭ್ಯದೊರಕಿ ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ನೆರವೇರಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಂಬಿ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಈ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ವಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಶೆಟ್ಟಿ (ಕುಂದಾಪುರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಕಾಯಿದೆಗಳ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ, ಬೇರೆಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳ ಅನುಭವ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ಯಾವಾಗಲೂ, ಸರಿಯಾಗಿ ನೆರವೇರುತ್ತದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. Mysore State Aid to Industries Bill ಎಂದು ಇದ್ದುದನ್ನು Mysore State Aid to Ruling Party Bill ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೂ ಸಹ ಸರಿಯಾದೀತು...............

Sri T. MARIAPPA.—I object to this insinuation, Sir.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಶೆಟ್ಟಿ.—ಇದು ತಮಗಲ್ಲಾ, ರೂಲಿಂಗ್ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಇದನ್ನು ಈಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ, ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಇರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರ ಸ್ವಂತಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಇದೆ ಏನೋ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಕಾಯಿದೆ ಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವು ಇದರ ಹಿಂದಿನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳುವಾಗ ಅನೇಕ ಜನ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯ ಮೆಂಬರುಗಳೂ ಕೂಡ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜನರು ಯಾವತರಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಾಗಿ ಸಾಲಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೂ ಹಾಗೆ—ಬೇರೆಬೇರೆ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ನಿದರ್ಶನ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಮತ್ತೆ ಆ ಸಾಲವನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಡದ ನಿದರ್ಶನಗಳೂ ಅನೇಕವಿವೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಮದ್ರಾಸ್ ಸ್ಟೇಟ್‌ನ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅಲ್ಲೂಕೂಡ ಮಂತ್ರಿಗಳಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಆಪಾದನೆ ಇತ್ತು. 12ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ತನ್ನ ಮಾವನ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಟೇಟ್ ಏಡ್ ಕೊಟ್ಟ ಆಪಾದನೆ ಇತ್ತು. ಸೆಕ್ಷನ್ (ಳ)ರಲ್ಲಿ Board of Industries ರಚನೆಯ ವಿಚಾರವಿದೆ. ಇದನ್ನು ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಒಂದು ಮೇಲ್ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷ ಪಂಗಡಗಳನ್ನು, ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯ ಮೆಂಬರುಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದ ಜನರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿ ಆಗಲಿ, ಪಿ.ಎಸ್.ಪಿ. ಆಗಲಿ, ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿಯಾಗಲಿ (ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿಯವರು ಇದ್ದಾರೆ) ಈ ರೀತಿ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿಯವರಾಗಲೀ, ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿಯವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಆಪಾದನೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಡಿ. ಈ Board of Industry ಏನಿದೆ ಇದರಲ್ಲಿ 11 ಜನ ಮೆಂಬರುಗಳು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಮೂರು ಜನ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯ ಮೆಂಬರುಗಳು, ಒಬ್ಬರು ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಮೆಂಬರು. ಬಾಕಿಯವರು ಕೆಲವರು ಸರ್ಕಾರದವರಿಂದ ನಾಮಿನೇಟ್ ಆದವರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂತಹದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಡಿ. ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷ, ಪಂಗಡಗಳ ಕೈವಾಡ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಡಿ. ಇದು ಬರಿಯ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಅಥವಾ ಉದ್ಯಮದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದ ವಿಚಾರವಲ್ಲ. ನಿಮಗೆಯೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಧಿಕಾರ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ.

ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿಯವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರೂ ಸಹ ಒಪ್ಪಿ ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಜನರಿಗೆ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಿದರು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಹಾಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ವಸೂಲಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ, ಅಷ್ಟೆ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಶೆಟ್ಟಿ.—ಇಂತಹ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಬಂದರೂ ಬರಬಹುದು. ಆದರೂ ಸಹ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾನು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪಕ್ಷ ಪಂಗಡಗಳಿಗೆ ಈ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಕೂಡದು ಮತ್ತು ಕ್ಲಾಸು (4) ರಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಯಾವ ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ಅಥವಾ ಎಂ.ಎಲ್.ಸಿ.ಗಳೂ ಕೂಡ ಈ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿರಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಕೂಡದೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. F. X. DENIS PINTO (Kaup).—Sir, I rise to support the Bill before the House and I wish to make a few observations.

In item (*f*) of clause 6, it is said that aid may be given to old or established industries. I would rather like that this may be deleted, because after all our intention today is to help and encourage small scale industries so that employement potential may increase and also to encourage the growth of industries in backward areas.

It is also provided in the proviso that the aid shall not be given to any old or estabished industry unless the Government is satisfied that special reasons exist for giving such aid. I find that our aim should be or ought to be to encourage small scale industries. So I submit that this sentence may be deleted.

In clause 8, Government has kept power to delegate their power to grant aid to the Board of Industries or such other authority as may be prescribed. Here also, I fear that Government should not delegate this power to any authority other than the Board, particularly the power to scrutinise the oan applications and grant loans. I donot see there is any necessity for the Government to delegate these powers, because there is a chance for the misuse of the power, if the same is delegated to any other authority. If the Government's intention is to delegate power to the Board of Industries, there is no reason why they should say 'any other authority as may be prescribed'.

Clause 9(4) says that no aid shall be granted under this Act if the Board of Industries by an unanimous resolution at a meeting advises the rejection of the application.

Sri J. B. MALLARADHYA.—If my friend yields for a minute, I would like to ask him: is it open for the said Board of Industries to have power of sanction of the loan?

Sri F. X. DENIS PINTO.—Government can delegate these powers to the Board of Industries. My point is that once the Board is formed, there is no necessity to delegate the power to any other authority. That is my submission.

It is said in clause (4) that if the application is rejected by a unanimous resolution, the Government should not grant the loan. I would like to say that even if it is not unanimous, even if it is rejected by a majority, the Government should not grant the loan; because we put in men of experience and if those men disagree and reject the application, the Government should not grant the loan.

Sri T. MARIAPPA.—Are there instances where the Government have issued any loans even in case where the Board have rejected the applications?

Sri J. B. MALLARADHYA.—This clause is very clear. This Board of industries is expected to make recommendations and Government should take decision and nothing prevents the Government to take a decision contrary to the recommendations of the Board of Industries. That is what you are against?

Sri T. MARIAPPA.—What I am asking is, are there any instances where the Government have granted aid against the majority wish?

Sri F. X. DENIS PINTO.—I do not say that. Clause 10 refers to Grant of loans. It says:

> "No loan shall be granted of an amount exceeding seventy-five per cent of the net value of the assets of the industrial business or enterprise and of anyto her property offered as collateral security for the loan, after deducting in both cases existing encumbrances, such value to be ascertained by such persons as *may* be appointed by the Government and in accordance with such rules as may be prescribed; for the purpose of this valuation, the additional asssets which *may* be created by the expenditure of the sums granted may be taken into account to such extent as may be prescribed."

That word 'may' has a very ambiguous meaning. I understand if the amount applied for is below say Rs. 5,000, you can at least say that the amouut may be spent on additional machinery. For loans above Rs. 25,000, I would suggest that assests *should be* created' and that phrase 'May be created is not desirable, because the security will be very much lessened, and if subsequently, the machinery is removed from the place, there will be difficulty for the Government to recover the loans. So, I would suggest that a distinction may be made and in respect of loans less than Rs. 5,000 you may say fresh machinery may be bought. But in other cases, you should say that assets should be there. I would like that assets are created and should be taken into account.

Clause 11 says: "Every loan granted under this Act shall be secured by a mortgage or floating charge upon the whole of the assets of the business or enterprise, subject to any encumbrances existing at the time of the grant ......"

(SRI F. X. DENIS PINTO)

I do not think any banker would give any loan on any property which has got encumbrances. If Government want to encourage industries, let them see that encumbrances are at least cleared by the loan taken and let the Government have the first claim and first charge on that property.

[MR. SPEAKER in the Chair]

Clause 14 (2) says:

"The period fixed as aforesaid shall not exceed ten years unless the Government shall, by general or special order, extend the same."

Here also, I would like that the Government should not extend the period. I wish that loans should be repaid within ten years. In business circles, whenever they give loan, the period is fixed and the borrower should know that the liability has to be cleared within that period—five, ten or fifteen years. It should not be extended. If there is any slightest chance to extend the period, the borrower always feels that after all, the period may be extended and he can also evade payment.

As regards Clause 25—I would only like to suggest here that in valuing assets, the Government may appoint experienced men, an engineer or one who knows the values of property and who can value assets properly. I am told that there are some misuses in this respect here and there. Recently a loan application from Shimoga came to my notice where this valuation does not seem to have been done properly. They have valued 2 acres of land at Rs. 78,000 and it has been accepted. It passes my comprehension whether 2 acres of land in Shimoga at any time could be valued at Rs. 78,000. I would only say that Government should appoint competent people to value the land and then the loan application should be passed by the Government or the Board of Industries.

With these few observations, I support the Bill.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇದುವರೆಗೆ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು. ತಮ್ಮ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಈ ಮಸೂದೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳು ಬಹಳ ಉಪಯೋಗಕರವಾದುವುಗಳಾಗಿವೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದಂಥ ಶ್ರೀ ಗದಗ್‌ರವರು ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಸಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟ ಜನರಿಗೆ ಅವರ ಅರ್ಜಿಗಳು ಜಾಗ್ರತೆ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗಿವೆ. ಅನೇಕ ದಿವಸಗಳು ತಡವಾಗಿ ಅದರಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಲಾಭ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗಬೇಕಾದಂಥ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಅಥವಾ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಅದರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಪ್ರೊಸೀಜರನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಅರ್ಜಿಗಳು ಬಂದನಂತರ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆಮಾಡಿದರು. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಲಾಗುವುದು.

ಇನ್ನು ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಒಂದೊಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ, ಆ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದರಂತೆಯೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಉದ್ಯೋಗ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೊವೈಡ್ ಮಾಡಿದಂತೆ ಒಂದೇ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಗೆ ಹಣಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿರುವ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ ಒಂದೇ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಕೊಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂಬುದು. ಅದರಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರಹ ಉದ್ಯೋಗ ಆಗಿಲ್ಲವೋ ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಹಣಸಿಕ್ಕುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದದ್ದು. ಈ ಮಸೂದೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾಡಿದ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರೂ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಸಲಹೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಮಿಟಿಯೊಳಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಒಂದು ಸಂಶಯವನ್ನು ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಆರೋಪಣೆಗಳು ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಯಾವುದೂ ಆಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅದನ್ನೂ ಕೂಡ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ನಾವು ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಜನರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿರುದ್ಯೋಗತನ ಕಡಮೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ಆ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡುವುದು ಸರಿಯೆಂದು ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಉದ್ಯೋಗದ ಸಲುವಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಹಣವೆಂದು ಪ್ರೊವೈಡ್ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗಳಿಗೆ ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೂ ಕೊಡುವಂತೆ ಸೂಚನೆಕೊಟ್ಟು ಅಂತಹ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬಹುದು. ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ಉದ್ಯೋಗಗಳಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಸರಿಯೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಇದೆಲ್ಲವೂ

ಕಾನೂನು ಆಗುವುದರೊಳಗೆ ವಿಚಾರಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಶಬ್ದ ದೋಷಗಳು ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿವೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಸಬ್-ಕ್ಲಾಜುಗಳ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಮಾಡಿದರು. ಇವೆಲ್ಲ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ನಾವು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಯುಕ್ತವಾದ ತಮ್ಮ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್‌ಮಾಡಿ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯ ವರದಿ ಬಂದ ಅನಂತರ ಎಲ್ಲ ತರಹದ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ ಕೊನೆಗೆ ಕಾನೂನು ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಸ್ನೇಹಿತರು ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸೂಚನೆಮಾಡಿದರು. ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರು ಬೇರೆ, ಉಳಿದವರೇ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ವಾದಿಸಿದರು. ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಆ ರೀತಿ ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಎಲ್ಲ ಪಕ್ಷಗಳವರೂ ಒಂದೇ. ಎಲ್ಲ ಪಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿರುವವರೂ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿರಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ನನ್ನ ಆಶಯ. ಈ ಮಸೂದೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಡುವ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯೊಳಗಾಗಲಿ ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ನಲ್ಲಾಗಲಿ ಒಂದೇ ಪಕ್ಷದವರು ಇರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಭವ, ಜ್ಞಾನ ಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಹೊರನಗಿವರೇ ಇದರಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸಹ ನಾನು ಒಪ್ಪಲಾರೆ. ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಿಂದಲೂ, ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನಿಂದಲೂ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆಂಬುದಾಗಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ಪಕ್ಷದವರಿಗೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೂ ಕೂಡ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಯಾವತರಹದ ಅಭ್ಯಂತರವೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕೆಲವು ಉಪಯುಕ್ತ ಸೂಚನೆಗಳಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಅವನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಪುನಃ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತೇವೆ. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು ಸದಸ್ಯರು ಸಮ್ಮತಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That the Mysore State Aid to Industries Bill, 1958, be taken into consideration."

The motion was adopted.

Sri B. D. JATTI.—Sir, I beg to move:

"That the Mysore State Aid to Industries Bill, 1958, be referred to a Joint Select Committee of this House and the Legislative Council, consisting of a total number of 18 members (12 from this House and 6 from the Legislative Council), that the concurrence of the Legislative Council be obtained therefor, and that the following members of this House shall be members of the Joint Select Committee, namely—

Shriyuths—

1 C. S. Hulkoti
2 K. S. Suryanarayana Rao
3 S. R. Ramaiah
4 Smt. Vijaya Raghavendra Rao.
5 T. Tare Gowda
6 Smt. Lakshmidevi Ramanna
7 N. G. Narasimhe Gowda
8 M. Ramappa
9 Sri B. G. Khot
10 A. M. Basave Gowda
11 S. D. Gaonkar
12 T. Hanumiah

and that the Joint Select Committee present its report during the current session."

Mr. SPEAKER.—Motion moved:

"That the Mysore State Aid to Industries Bill, 1958, be referred to a Joint Select Committee of this House and the Legislative Council, consisting of a total number of 18 members (12 from this House and 6 from the Legislative Council), that the concurrence of the Legislative Council be obtained therefor, and that the following members of this House shall be members of the Joint Select Committee, namely—

Shriyuths—

1 C. S. Hulkoti
2 K. S. Suryanarayana Rao
3 S. R. Ramaiah
4 Smt. Vijaya Raghavendra Rao
5 T. Tare Gowda
6 Smt. Lakshmidevi Ramanna
7 N. G. Narasimhe Gowda
8 M. Ramappa
9 B. G. Khot
10 A. M. Basave Gowda
11 S. D. Gaonkar
12 T. Hanumiah

and that the Joint Select Committee present its report during the current session."

Sri M. C. NARASIMHAN.—I would like to move an amendment to the motion. I suggest that the name of Sri J. B. Mallaradhya be included in the list of members proposed for the Joint Select Committee.

Sri B. D. JATTI.—His name can also be included.

Mr. SPEAKER.—Instead of treating it as an amendment, I will add his name in the list.

Sri B. G. KHOT.—I suggest that my name be dropped.

Mr. SPEAKER.—I will put the motion to vote. The question is :

"That the Mysore State Aid to Industries Bill, 1958, be referred to a Joint Select Committee of this House and the Legislative Council, consisting of a total number of 18 members (12 from this House and 6 from the Legislative Council), that the concurrence of the Legislative Council be obtained therefor, and that the following members of this House shall be members of the Joint Select Committee, namely—

Shriyuths—
1 C. S. Hulkoti
2 K. S. Suryanarayana Rao

Shriyuths—
3 S. R. Ramaiah
4 Smt. Vijaya Raghavendra Rao.
5 T. Tare Gowda
6 Smt Lakshmidevi Ramanna
7 N. G Narasimhe Gowda
8 M. Ramappa
9 J. B. Mallaradhya
10 A. M. Basave Gowda
11 S. D. Gaonkar
12 T. Hanu iah

and that the Joint Select Committee present its report during the current session."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—As required by Rule 90-(1), the Chief Minister is nominated as a member of the Joint Select Committee.

The House will now adjourn and meet to-morrow at One of the Clock.

The House adjourned at Twelve Minutes past Six of the Clock to meet again at One of the Clock on Wednesday, the 5th November 1958.

WD 1927—GPB—900—6-1-59